

ಅಂದ್ಯೇಲೇ ಇದ್ದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ. ಒಂದಿಪ್ಪು ಹಣವಾದರೂ ಉಳಿಯತ್ತೆ.

ತಡರಾತ್ಮಿ ಬೀದರಿಗೆ ಬಹು ಇರುವರು ನೆನಪಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೊಮೈ ಅದು ತಡವಾಗಿಯೂ ಹೊರಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವರು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಬೇಗನೆ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೂಮು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ. ಕಾರಿಡಾರಿನಲ್ಲಿ ಧಾಮಸ್ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದಿಪ್ಪು ಟಿಪ್ಪೋ ಹೊಡುವ ಮನಸ್ಸು ಬುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನೇ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಲಿಷ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವಾಗ ಇನ್ನೊಂಬ್ಬು ಹೊಚೇಲಿನ ಹುಡುಗ ಸಿಕ್ಕಿದ.

“ಧಾಮಸ್ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ?” ಎಂದ.

“ಧಾಮಸ್? ಯಾವ ಧಾಮಸ್ ಸಾರ್?” ಅಜ್ಞರಿಯಿಂದ ಅವನು ಕೇಳಿದ.

“ಅದೇ ಸೆಕೆಂಡ್ ಪ್ಲ್ಯಾಟ್ ರೂಮ್‌ಬಾಯ್ ಧಾಮಸ್. ಅವನಿಗೆ ಈ ದುಡ್ಡು ಕೊಡ್ಡಿಯಾ ಮರೆಯದೆ? ಇನ್ನೂ ರೊಂತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರೂಮಿನವರು ಹೊಟ್ಟಿ ಅಂತ ಹೇಳು.”

ನೂರರ ನೋಟೊಂದನ್ನು ಅವನ ಕೈಗಿಡಲು ಹೋದ ರೋಹಿತ್.

“ಅವನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಸಾರ್ ಕೊಡೊಯಾದು? ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡೆಂಧ್ಯಾಲ್ಲ? ಆ ಸುದ್ದಿ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸಾರ್?”

“ಹಾ... ಹಾ?... ಹೊದೆ ಮತ್ತೆ... ಅಲ್ಲಿ... ಅವನು?” ರೋಹಿತ್ ತೊದಲಿದ! ಚಳಿ ಬುದ್ತಾಯಿತು!

“ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿದನಾ ಸಾರ್?... ಆಗಾಗೆ ಅವನು ಕಾಣಿಸೊಳ್ಳಿದ್ದಾನೆ... ಅದು ಅವನ ದೇವ್.”

ಆ ಮಾತಿಗೆ ರೋಹಿತ್ ಅಲುಗಾಡದೆ ನಿಂತಿ!

ಎಸ್.ಜಿ. ಶಿವಶಂಕರ್

ಬಿ.ಇ.ಎಂ.ಎಲ್ ಕಾರ್ಮಾನೆಯಲ್ಲಿ ವರಣೂವರೆ ದಶಕಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಏಳಿ ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಶಿವಶಂಕರ್ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿ

ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬರವಣಿಗೆ, ನಾಟಕ ರಚನೆ, ನಿರ್ದೇಶನ, ನಟನೆ, ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಸ್ಥಿ. ನಾಲ್ಕು ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ತಲಾ ಎರಡು ಕತೆ, ಕವನ, ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಕಲನಗಳು, 12 ನಾಟಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.